

[Lawaetz]

Efter fremskridtspartiets mening beskytter den eksisterende lovgivning i høj grad privatlivets fred. Det skulle derfor synes, som om vi igen var ude for lidt overflødigt lovmageri. Nu har vi jo lige hørt, at her, hvor regeringen måske har den bedst tænkelige mening, kan den slet ikke tilfredsstillende SF, og om lidt vil vi nok høre, at VS heller ikke er tilfredse.

Hvad er egentlig udgangspunktet? Det er vel den meget omtalte Hobrosag, hvor borgere, som ikke kunne få beskyttet deres værdier, fordi politiet går hjem kl. 16 og ikke har tid til at tage sig af det, selv tager affære på den måde, at de tillader sig at fotografere folk, som laver indbrud, og hvad de ellers finder på.

Naturligvis må der være meget store rammer, når det gælder om at forhindre forbrydelser, og jeg vil gå videre og sige, at der var mange andre steder, hvor der kunne være brug for TV-overvågning. Hvad er egentlig privatlivets fred? Er det privatlivets fred at blive slået ned på gaden om aftenen, som det sker i større og større omfang? Det er også betænkeligt, når man lige har fået det at vide, at der kun er en opklaringsprocent på 23 for tyveri og indbrud.

Med andre ord drejer dette sig egentlig mere om – men det er her, uenigheden råder – om man skal hjælpe vores udmærkede danske politi, eller man skal modarbejde det. Dette her er givetvis en stor hjælp for politiet. Overvågning i forretninger osv. har man jo været vænnet til i mange år: det er noget, forbryderne ved der er. Her foreslår man et stort skilt ved indgangen, hvor der skal stå: Pas på, her er overvågning. Det vil sige, det får den stik modsatte virkning: alle andre steder, hvor der ikke står sådan et skilt, betyder det, at her kan man rolig gå ind og stjæle.

Lovforslagets § 2, stk. 3, hvor man giver disse undtagelser, er nok det mest tvivlsomme punkt, men så går man videre nede i den næste paragraf og overlader det til politiet at træffe en lang række afgørelser. Som om politiet ikke havde nok at beskæftige sig med i forvejen. Her kan igen blive et stort kapitel med kontorarbejde, der går ud på at afgøre, hvornår det er tilladt, og hvornår det ikke er tilladt.

Selvfølgelig skal der ikke være overvågning på badestrande, i parker osv., men ellers må man spørge, hvis det er lovlydige

borgere, man taler om, hvorfor man er så bange for overvågning, fordi man går en aftenur. Man skulle tværtimod benytte det præventivt endnu flere steder. Der er en lang række beværtninger, hvor der er ballade hver eneste lørdag osv., og man kunne også godt tage ud til vennerne i Christiania og se, hvordan de hælder øl ned ad ryggen på gæsterne, hvorledes rockerne rydder sådan en beværtning. Der kunne såmænd udmærket være lidt overvågning, og det ville hjælpe vores politi, men det er, ligesom om man her er i tvivl med sig selv om, hvorvidt man vil støtte politiet, eller man vil støtte forbryderne. Det er vel egentlig dér, uenigheden ligger, når det kommer til stykket. Alt det andet er en søgt snak om den personlige frihed. Den har vi i forvejen, så længe vi opfører os normalt.

Arne Melchior (CD):

Selv om et par af de ordførere, der allerede har haft ordet, har været, skal vi sige det mildt, lidt utydelige i deres tilkendegivelser til dette lovforslag, kunne noget tyde på, at justitsministeren ikke kan komme igennem med det, og jeg skal da tilsige, at vi heller ikke skal hjælpe ham særlig meget til det.

Jeg kan da godt føle med ham, fordi det flertal, som altså i givet fald vil være imod, jo går imod lovforslaget med helt forskellige motiver, men det kunne tyde på, at sagen enten ikke er gennemarbejdet nok, som nogle har været inde på, eller også, som jeg mener, især ikke er moden til lovgivning i det hele taget.

Hr. Hagen Hagensen citerede fra straffelovrådets udtalelse, der er aftrykt som bilag til lovforslaget, og jeg finder dette meget relevant. Det var en dommer ved retten i Odense, der finder, at ingen kan tage anstød af, at der gennemføres TV-overvågning i kriminalpræventivt øjemed, hvis der i gågader og andre områder skiltes med, at TV-overvågning finder sted. Jeg holder med denne dommer i Odense.

Jeg vil fra samme side i straffelovrådets udtalelse citere, hvad rigsadvokaten bl.a. har sagt. Han peger på, at der i stedet for en forbudsregel med undtagelser og dispensationsadgang måske ville være mere hensigtsmæssighed i at imødekomme lovforslagets sigte ved en regel om, at politiet eventuelt efter forhandling med kommunalbestyrelsen